

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 433/2015

20.05.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у спору тужилаца Х.Р. и И.Р., обоје из П. са боравиштем у Г., Р. Ц.Г., чији је пуномоћник Б.Н., адвокат из К., против туженог П. за ж.у. и т. Ж. ДОО из Б., кога заступа Р.Ј., адвокат из Б., ради накнаде штете због неисплаћене зараде и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3417/14 од 06.11.2014. године, у седници одржаној 20.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3417/14 од 06.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7306/10 од 30.05.2014. године: 1) дозвољено је преиначење тужбе од 23.12.2011. године; 2) обавезан је тужени да тужиљи Х.Р. накнади штету због неисплаћене зараде за период од августа 1999. до октобра 2009. године у појединачно одређеним месечним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; 3) обавезани је тужени да тужиоцу И.Р. накнади штету због неисплаћене зараде за период од августа 1999. до децембра 2010. године у појединачно одређеним месечним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; 4) обавезан је тужени да тужиоца И.Р. врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми; 5) обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 899.375,00 динара, са законском затезном каматом од 30.05.2014. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3417/14 од 06.11.2014. године првостепена пресуда је преиначена у ставу другом, трећем и делу става четвртог изреке, тако што су одбијени тужбени захтеви тужилаца за накнаду штете у висини неисплаћене зараде и тужбени захтев тужиоца И.Р. за враћање на рад и накнаду трошкова парничног поступка са каматом. У преосталом делу става четвртог изреке, првостепена пресуда је укинута и тужба одбачена у делу којим је тужилац И.Р. тражио да се тужени обавезе да га распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми. Тужиоци су обавезани да туженом солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору из радног односа ради накнаде штете због неисплаћене зараде поднета је 22.07.2003. године. Поднеском од 23.12.2011. године тужилац И.Р. преиначио је тужбу истицањем другог захтева уз постојећи - захтева за враћање на рад. Вредност предмета спора у том поднеску није означена.

Имајући у виду да је поступак у овом спору правноснажно окончан пресудом од 06.11.2014. године, после ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14), у погледу оцене дозвољености ревизије примењује се чл. 23. став 3. тог закона, по коме је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају, ради се о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу и чинидбу (враћање на рад), у коме вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца (за тужиљу Х.Р. - 1.221.000,00 динара, а за тужиоца И.Р. - 1.431.000,00 динара), обичних супарничара у смислу чл. 203. у вези чл. 199. ЗПП. не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу чл. 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**